

[Korsgaard.]

Forbindelse med Ministeriet eller med Generaldirektionen; og det maa forekomme mig saa meget mere forbavsende, da Skibet efter Sigende har haft Radio, at Generaldirektionen ikke har sat sig i Forbindelse med Skibet og har bestemt, hvorledes Passagererne skulde behandles, saaledes at de blev behandlet ens alle sammen, naturligvis under skyldig Hensyntagen til, at syge og svage kunde faa en anden Behandling end de raske. Jeg maa sige, at under disse Forhold er der ingen Grund til at raabe Hurra for den Ledelse, vi har haft. Og det er ikke det eneste Punkt.

Nu vil man som det ærede Medlem Hr. Tange kunne sige: Ja, vi kan sagtens staa og snakke i Rigsdagen, men derved bliver Forholdene ikke anderledes. Det er en ganske fortrinlig Rigsdagstale at fortælle, at det, vi staa og siger i Rigsdagen, er i Grunden ganske ligegyldigt. Det er den Slags Ting, som efter Evne kan bidrage til at nedsætte den i Forvejen ikke alt for højt ansete Rigsdag. Vi kan ikke andet end tale, det er rigtigt nok, men vi skulde jo gerne tale med nogen Forstand, og enhver gør jo Forsøg paa at bruge den Forstand, han har.

Inden jeg imidlertid vender mig til de Ting, som jeg mener kan kritiseres, vil jeg gerne spørge, om det ikke er muligt at finde en Landingsplads for Flyverne i Nyborg og en i Korsør, for er det det, er det mig fuldkommen ubegribeligt, hvorfor man flyver fra Marslev til København. Det er dog en Kendsgerning, at der vilde kunne overføresaa langt mere, hvis man brugte den korte Vej. At det ogsaa vilde blive billigere, er en Sag for sig, og det er ogsaa en meget vigtig Ting; men jeg synes, det andet er endnu vigtigere, idet det jo er ligetil, at er man først paa fast Grund, det være sig paa fynsk eller paa sjællandsk Side, saa magter vel nok Statsbanerne at føre de Passagerer, som efterhaanden er blevet tilbage, videre; den Op-gave er vel ikke større, end at Statsbanerne kan overkomme den.

Jeg spørger altsaa: Er det en Umulighed at lande paa et af de to Steder? Jeg var ikke klogere end, at ved Nyborg havde man særdeles gode Landingssteder, og jeg vil ogsaa mene, at der omkring Korsør er fladt nok, bl. a. paa Noret, hvor der formentlig er saa stærk Is, at den kan bære, og hvor der ikke er Skruninger. Jeg forstaar derfor ikke, at det ikke skulde være muligt at faa Landingspladser her. Men jeg haaber, den højtærede Minister vil svare paa dette Spørgsmaal.

Inden jeg i øvrigt gaar over til at tale om de særlige Ting, vil jeg nævne Spørgs-maalet om Rigsdagens Ansvar i denne Situation. Der er ikke Tvivl om, at den højtærede Minister ligesom Bladene pegede paa, at Rigsdagen havde jo ikke forlangt noget. Det er nu underligt, som det kan gaa, for naar vi forlanger noget, siger man: Det skal du ikke blande dig i, for det er Administrationens Sag. Og jeg skulde for Resten tro, at det at skaffe Isbrydere er det Administrationens Sag at stille Forslag om, og mig bekendt har Rigsdagen ikke, i alt Fald ikke i den Tid, jeg har været Medlem af Rigsdagen, altsaa i ca. 11 Aar, paa noget Tidspunkt modsat sig et saadant Forslag fra Ministeriets Side.

Den højtærede Minister oplyste, at det heller ikke er den daværende Søfartschefs Skyld, at vi ikke har bedre Materiel end det, vi har, idet der fra hans Side har været fremsat Forslag derom. Det er mig en stor Glæde at erfare, at den Mand, der specielt har med de Forhold at gøre, har set rigtigt — for det har Tiden jo vist, at han har — i Retning af, at vi burde have noget bedre end det, vi har. Men Forslaget er altsaa standset paa et eller andet Trin.

Det Trin, der kan være Tale om, er enten Generaldirektionen eller selve Ministeriet. Om den paagældende Minister hedder Slebsager, Friis-Skotte eller Stensballe, det er for mig ikke saa afgørende, men en af dem maa det have været. Det mere afgørende er, at Generaldirektionen formentlig ikke er gaaet videre varmt ind for Forslaget, for jeg er ikke i Tvivl om, at en Minister vilde være betænkelig ved paa eget Ansvar at standse Forslag om Bevillinger af den Art, hvis de ikke var forfærdelig store, og det er ligetil, at saaledes vilde Rigsdagen sikkert ogsaa stille sig, hvis der ikke blev Tale om alt for store Beløb, nemlig saadan, at man ikke turde modsætte sig Bevillingen af dem.

Hvem der end har Ansvaret for, at vi ikke har faaet det, vil jeg paastaa, at Rigsdagen har ikke Ansvaret, for vi er overhovedet aldrig blevet stillet overfor Opgaven; og, som sagt, den tidligere Søfartschef kan man heller ikke bebrejde noget efter Ministerens egne Udtalelser. Med andre Ord, tilbage bliver at dele Ansvaret mellem Generaldirektionen og Ministeriet. Om det fornemmelig ligger det ene eller det andet Sted, er ikke saadan til at afgøre, men de to Faktorer har Ansvaret.

I Forbindelse med denne Situation er der foretaget Flyvninger af forskellige Menne-